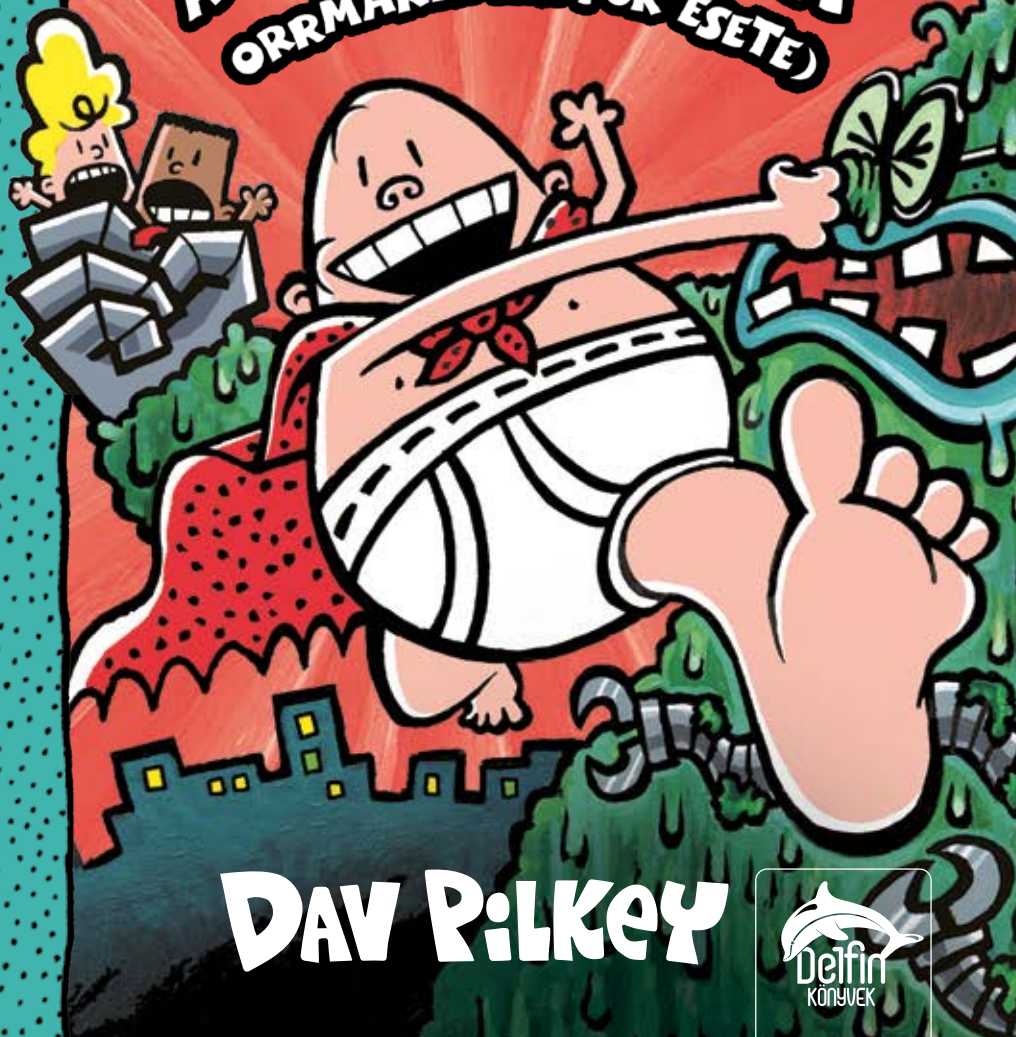

ALSÓGATYÁS KAPITÁNY

ÉS A BIOROBOTIKUS FIKAFIÚ
ÁDÁZ ÖSSZECSAPÁSA
(AZ OCSMÁNY
ORRMARADVÁNYOK ESETE)

DAV PILKEY

EGY TÜSSZENTÉS MIND FELETT

George és Harold ismét mókás képregényt gyártott, és ezúttal céltáblájuk az iskola legokosabb, de ugyanakkor legárulkodósabb tanulója, Melvin Sneedly volt.

Ám ez a tréfa nem maradhatott megtorlás nélkül, és Melvin úgy döntött, hogy visszavág! A tervébe azonban hiba csúszott, és egy váratlanul érkező, hatalmas tüsszentés eredményeképpen megszületett a félelmetesen gusztustalan Biorobotikus Fikafiú. Vajon Alsógatyás Kapitány képes lesz eltakarítani a sok trutymót?

LAPOZÓS MOZIVAL!

A világhírű, super animációs technika, amivel te lehetsz az, aki irányítja az eseményeket!

„Eddig ez volt a legjobb Alsógatyás, amit olvastam, eléggé gusztustalan és vicces volt, a tesómmal sokat röhögtünk rajta.”

Máté

„Rémesen undorító volt Melvin, még jó, hogy Alsógatyás Kapitány tette a dolgát. Bár úgy érzem, ez a trutyiinvázió még nem ért véget.”

Zsani

ALSÓGATYÁS KAPITÁNY

ÉS A BIOROBOTIKUS FIKAFIÚ
ÁDÁZ ÖSSZECSAPÁSA
(AZ OCSMÁNY
ORRMARADVÁNYOK ESETE)

DAV PILKEY

—• részlet •—

1. FEJEZET

GEORGE ÉS HAROLD

Íme George Beard és Harold Hutchins. George a bal oldalon lévő nyakkendőös, túskehajú fiú. Harold jobb oldalt áll pólóban, a frizurája rendetlen. Mostantól tartsátok ezt észben!

George és Harold iskolai osztályzatai olyanok voltak, mint a bálnák az óceánban: ritkán kerültek egy bizonyos szint fölé.

Melvin Sneedly viszont (ő a csokornyakkendős, szemüveges fiú odalent) mindig színjeles volt.

Mivel Melvin a tanulásban igen tehetséges volt, az emberek egyszerűen feltételezték, hogy sokkal okosabb, mint George és Harold.
De ez nem volt igaz.

Tudjátok, George és Harold pontosan ugyanolyan okosak voltak, mint a színjeles tanulók... de másféle módon. Olyan módon, ami nem mérhető kérdéssorokkal vagy feladatlapokkal.

Lehet, hogy George-nak és Haroldnak nem volt erőssége a helyesírás vagy a szorzótábla. Talán a nyelvtan sem ment nekik túl jól. De amikor arról volt szó, hogy meg kell menteni az egész bolygót a gonosz, alávaló erőktől, akkor George Beard és Harold Hutchins mindenkit lepipált.

Jó is, hogy George-nak és Haroldnak elég esze volt, ha ki kellett vágni magukat a bajból, mert a kelekótyaságuk folytán mindig bajba kerültek. Tulajdonképpen egyszer szó szerint nyakig voltak a *TAKONYBAN!*

Azonban mielőtt elmesélem nektek azt a történetet, *ezt* a történetet kell elmesélnem...

2. FEJEZET

POCSÉTÁK (ELSŐ RÉSZ)

A negyedikeseknél szemléltető előadások napja volt Ms. Ribble irodalomóráján. Minden tanulónak el kellett mondania valamiről, hogyan kell csinálni. Elsőként Tim Bronski és Stevie Loopner szemléltették, hogyan kell elmondani egy olyan beszédet, amire nem készültek.

Elégtelenen alát kaptak.

Utánuk Jessica Gordon és Stephanie Wycoff következett, akik bemutatták, hogyan kell fagyasztott lasagnét melegíteni elektromos kenyérpíróban.

Miután a tűzoltók távoztak, George Beard és Harold Hutchins kerültek sorra. Harold gondosan a falra rögzített néhány táblázatot és grafikont, George pedig előhozott egy kukát, amelynek a tetejére vécéülőke volt szerelve.

POCSÉTÁK

Keresztmeccet

ülőke

ütöző
íze

ketchup

vécé-
kaqyó

Oldalnézet

– Hölgyeim és uraim – szólalt meg George.
– Harold és én ma bemutatjuk, hogyan kell
„pocsétát” csinálni. Először is, szükség van két
tasak ketchupra és egy vécéülőkére.

– Ezután – folytatta Harold, és a kihelyezett
ábrára mutatott – félbe kell hajtani
a ketchupostasakokat, és óvatosan a vécéülőke
alá kell illeszteni őket. Ügyeljenek arra, hogy
a tasakok az ülőke két elülső ütköző izéje alá
kerüljenek!

– Na már most, miután a ketchupostasakok a helyükön vannak – mondta Harold –, nincs más teendő, mint várni, hogy valaki ráüljön a vécéülőkére. Van önként jelentkezőnk?

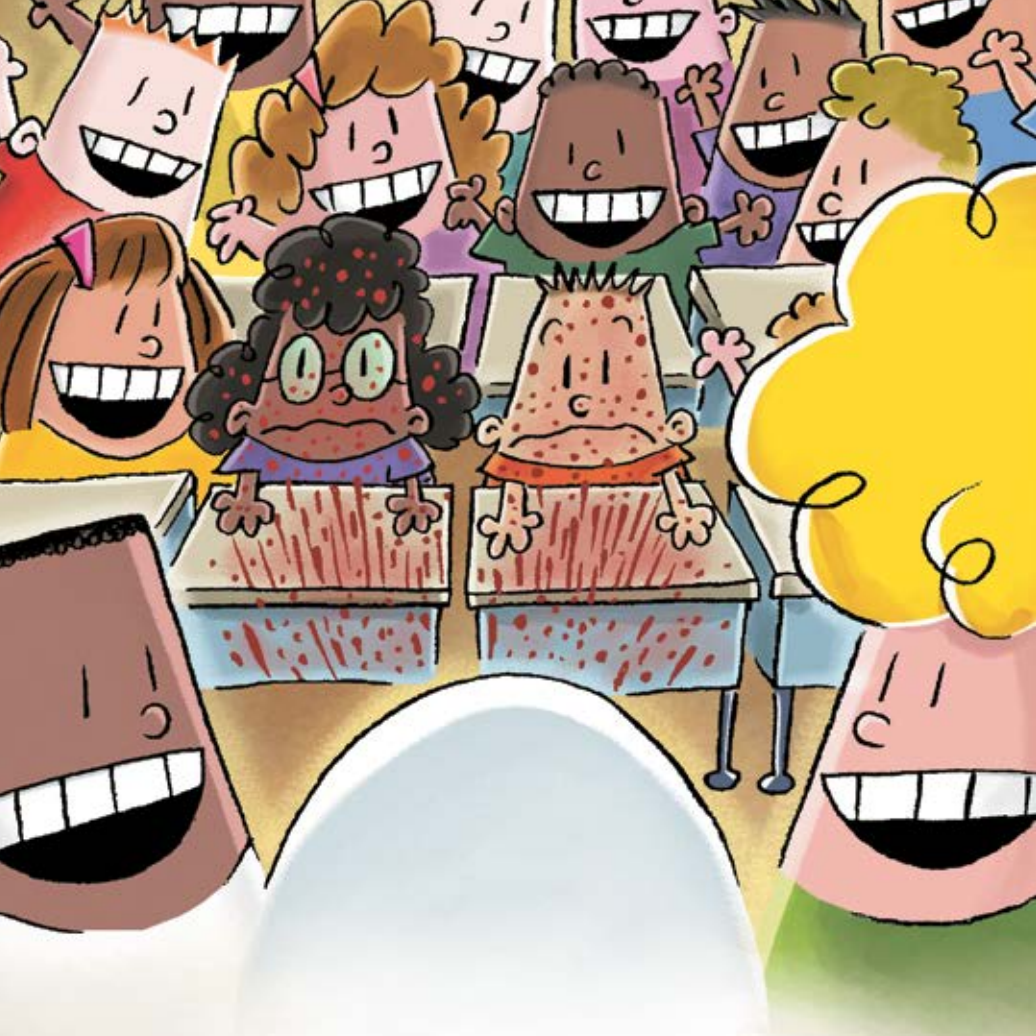
– Gyerünk! – mondta George. – Ki akar egy pocsétát?

Az osztályban ugyan senki nem akart ráülni a vécéülőkére, de mindenki látni akarta, hogy mi történne, ha TÉNYLEG ráülne valaki. Így hát Harold megragadta az ülőkét az egyik szélénél, Harold megragadta a másikonál, és együttes erővel lenyomták.

PLACCS!!! PLACCS!!!

PLACCS

Az osztályban mindenki el volt ragadtatva (kivéve azt a két gyereket, akik közvetlenül a vécéülőke előtt ültek, mert ők nem voltak annyira elragadtatva). – Éljen a Pocséta! – kiáltozták a gyerekek.

Nos, George és Harold tanítónőjét, Ms. Ribble-t normális körülmények között nagyon felbőszítette volna ez a szemléltető előadás.

Ms. Ribble „példamutató magatartásról” ordibált volna, meg arról, hogy mennyire nem szép dolog ketchupot spriccelni emberek alsóneműjére. Ms. Ribble azonban megváltozott a legutóbbi könyvünk óta, és most már nagyon is örömét lelte a MÓKÁBAN!

– Gyerünk, gyerekek! – kiáltotta Ms. Ribble. – Szaladjunk a büfébe, és hozzunk ketchupostasakokat! Pocsétát MINDENKINEK!

– HURRÁ! – kiáltották a gyerekek, felpattantak, és az ajtó felé rohantak.

– NE OLYAN GYORSAN! – kiáltotta Melvin Sneedly, aki a karját dacosan széttárva elállta az utat az ajtóban. – Mind nagyon éretlenek vagytok!

